

## USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 18. října 2023 odvolání **obžalovaného J.B., narozeného XXXXX v XXXXX**, proti rozsudku Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 20. 3. 2023, č.j. 18 T 89/2021-237, a rozhodl

**takto:**

Podle § 256 trestního řádu se odvolání **zamítá**.

### Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Uherském Hradišti byl obžalovaný J.B. uznán vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se obžalovaný dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tím, že dne 12. 6. 2021 v nočních hodinách kolem 22:15 hodin ve Strání, okres Uherské Hradiště, Zlínský kraj, na ulici Obchodní pod vlivem alkoholu řídil elektrický scooter, výr. č. LYC2000WE19Y61575, typ HSH-006, bez registrační značky, o výkonu 0,82 kW, který je podle zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ze dne 15. 1. 2013, o schvalování dvoukolových nebo tříkolových vozidel a čtyřkolek a dozoru nad trhem s těmito vozidly, vozidlem kategorie L1e-B, tedy dvoukolovým mopedem, kdy navíc jel bez zapnutých světel, přičemž dechovou zkouškou bylo u něj zjištěno v 22:20 hodin 1,74 g/kg alkoholu a v 22:31 hodin 1,64 g/kg alkoholu.

Za uvedený přečin byl obžalovanému uložen podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a § 68 odst. 1 trestního zákoníku peněžitý trest ve výměře 70 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby byla stanovena částkou 400 Kč, tedy celkem 28 000 Kč.

2. Proti tomuto rozsudku si podal včas obžalovaný odvolání, které směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku. Podle obžalovaného po doplněném dokazování bylo prokázáno, že výkon předmětné koloběžky je pouze 0,82 kW a nepřesahuje rychlost 25 km/hod. Štítek na koloběžce neodpovídá hodnotám zjištěným znalcem Ing. Pavlem Štěrbou, Ph.D., a to ani u okamžitého špičkového výkonu. Závěry znalce korespondují s letáčkem, který bratr obžalovaného obdržel při koupi koloběžky. Právní posouzení soudem I. stupně je nesprávné, neboť z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ze dne 15. 1. 2013 je podkategorie E1e-B definována i jako jakékoliv jiné vozidlo kategorie L1e, jež nelze zařadit pod kritérií 9-12 podkategorie L1e-A. Kritéria pro tuto podkategorii jsou dány pod výkonem o maximálním trvalém jmenovitém nebo netto výkonu do 1 kW a rychlostí dosahující 25 km/hod. Obžalovaný dále namítl, že nebyla zjištěna hmotnost koloběžky. Dle obžalovaného předmětná koloběžka svými kritérii spadá pod kategorii

L1e-A motokolo a nikoliv pod kategorií L1e-B dvoukolový moped a za této situace není přípustné, aby byl uložen trest zákazu činnosti, o kterém dle obžalovaného nalézací soud uvažoval v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí. V souvislosti s otázkou, zda se nacházel ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení motorového vozidla, upozornil na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 1215/2007 ze dne 28. 11. 2007 a sp. zn. 5 Tz 202/99 ze dne 17. 2. 2000. Poukázal na obsah úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z užití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky ze dne 13. 7. 2021, ze kterého se podává, že nebyla provedena výzva k lékařskému vyšetření obžalovaného. Svědecká výpověď policisty pprap. K. je s tímto úředním záznamem v rozporu. Obžalovaný se zabýval i tím, na jaké bázi funguje dechový analyzátor Dräger 7510. Dále namítl, že uložený trest je nepřiměřeně přísný a nezohledňuje všechna kritéria pro ukládání trestu a navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

3. Krajský soud v Brně konal veřejné zasedání v souladu s ustanovením § 202 odst. 2 trestního řádu v nepřítomnosti obžalovaného.
4. Na základě podaného odvolání přezkoumal krajský soud napadený rozsudek i řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K postupu podle § 254 odst. 1 věta druhá trestního řádu nebyl důvod.
5. Řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, nevykazuje podstatné vady. Byla zejména zachována ustanovení trestního řádu zabezpečující právo obhajoby a objasnění věci.
6. Nalézací soud ve věci provedl důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí, zejména pokud jde o otázku, zda obžalovaný řídil scooter dne 12. 6. 2021 ve stavu vylučujícím způsobilost řídit motorové vozidlo.
7. Z výpovědi svědka pprap. K. se podává, že způsob jízdy obžalovaného, konkrétně rychlost jízdy na neosvětlené elektrokoloběžce, vedl k tomu, že jej policejní hlídka zastavila a vyzvala ho k odbornému měření ke zjištění, zda před jízdou nebo během jízdy nepožil alkoholické nápoje. Dechovými zkouškami v čase 22:20 hod. bylo zjištěno 1,74 kg alkoholu v dechu a ve 22:31 hod. bylo zjištěno 1,64 g/ kg alkoholu v dechu (záznam o dechových zkouškách č.l. 12, protokol o dechové zkoušce na č.l. 13). Obžalovaný jevil známky požití alkoholu (postoj byl nejistý, chování nervózní, nálada ustrašená, oči zarudlé) a zasahujícím policistům sdělil, že od 20:00 hod. do 22:00 hod. vypil půl litru jedenáctistupňového piva, čtyři odlivky lihoviny (protokol o dechové zkoušce na č.l. 13, úřední záznam na č.l. 16). Z protokolu o dechové zkoušce na č.l. 13 se podává, že obžalovaný souhlasil s naměřenými hodnotami alkoholu a po poučení o možnosti provedení lékařského vyšetření spojeného s odběrem krve či moči uvedl, že toto nepožaduje. S obsahem tohoto protokolu koresponduje i svědecká výpověď policisty pprap. K.. Výpověď tohoto svědka současně není v rozporu s úředním záznamem na č.l. 16, ze kterého se podává, že nebyla nutná „výzva“ k lékařskému vyšetření s následným odběrem biologického materiálu. Byl to právě obžalovaný, který svým rozhodnutím zabránil možnosti přesného určení množství alkoholu v krevním séru. O tom, že se obžalovaný nacházel při řízení elektrického scooteru ve stavu vylučujícím způsobilost řídit motorové vozidlo, svědčí kromě výsledků dechových zkoušek i skutečnost, že jevil známky požití alkoholu a množství požitého alkoholu před jízdou, ale především způsob jízdy, tj. poměrně vysoká rychlost na neosvětleném elektrickém scooteru v nočních hodinách. Odvolací soud s ohledem na výše uvedené konstatuje, že závěr nalézacího soudu o tom, že obžalovaný řídil elektrický scooter ve stavu vylučujícím tuto způsobilost, není v rozporu s judikaturou Nejvyššího soudu citovanou v odůvodnění odvolání.
8. Ze znaleckého posudku z oboru strojírenství, odvětví strojírenství všeobecné, specializace konstrukce, schvalování, údržba, opravy a technický stav vozidel a pracovních strojů a z výpovědi znalce Ing. Pavla Štěrby, Ph.D. před nalézacím soudem se podává, že u předmětného vozidla naměřená hodnota okamžitého špičkového výkonu činila 1,27 kW, naměřený třicetiminutový výkon vozidla činil 0,82 kW. Znalec vypověděl, že je oprávněn provést zařazení vozidla do

příslušné kategorie a zmiňované vozidlo by zařadil jako moped do kategorie L1e-B. Z doplňku tohoto znaleckého posudku a z výsledku znalece před odvolacím soudem při veřejném zasedání se podává, že znalec odhadl hmotnost předmětného vozidla okolo 50 kg.

9. S ohledem na uvedené krajský soud uzavírá, že dokazováním provedeným před nalézacím soudem byla trestná činnost obžalovaného spolehlivě prokázána. Doplnění dokazování před krajským soudem nevedlo ke změně skutkových zjištění. Vzhledem k hmotnosti předmětného elektrického scooteru a jeho motorickým vlastnostem, tj. výkonu 0,82 kW a možnému okamžitému špičkovému výkonu 1,27 kW, neexistují pochybnosti o tom, že takové vozidlo je schopné způsobit ostatním účastníkům silničního provozu škody na majetku, zdraví i životech. V současné době si je nebezpečnosti těchto elektrických scooterů, koloběžek a kol vědom i zákonodárce, neboť je připravována zákonná úprava o povinném pojištění z provozu těchto vozidel. Nelze opomenout, že obžalovaný byl údajem na štítku scooteru na její výkon upozorněn. Obžalovaný ale neučinil nic pro to, aby si ověřil, zda se jedná o motorové vozidlo nebo vozidlo, které typově odpovídá jízdnímu kolu. Z tohoto důvodu hodnotí odvolací soud stejně jako soud nalézací obhajobu obžalovaného jako účelovou snahu vyhnout se trestnímu stíhání. Pokud jde o subjektivní stránku trestného činu, jednal obžalovaný minimálně v úmyslu nepřímém. V dalších podrobnostech odkazuje krajský soud na odůvodnění napadeného rozsudku a uzavírá, že skutková zjištění nalézacího soudu jsou správná a byla podřazena pod správnou právní kvalifikaci. Odvolací soud proto neměl důvod výrok o vině rušit.
10. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody podle zákonné trestní sazby uvedené v § 274 odst. 1 trestního zákoníku ve výměře až na jeden rok. Obžalovanému, kterému polehčovala fikce neodsouzení, byl uložen mírný výchovný peněžitý trest ve výměře, která odpovídá sankcím ukládaným ve správním řízení. Nalézací soud také pečlivě odůvodnil, proč v tomto případě obžalovanému neuložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Odvolací soud konstatuje, že uložený trest odpovídá zákonu a skutkovým zjištěním a nejedná se o trest nepřiměřeně přísný. Nebyl proto důvod rušit ani tento výrok.
11. Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolání obžalovaného J.B. nebylo důvodné, a proto je Krajský soud v Brně podle § 256 trestního řádu zamítl.

### **Poučení o opravných prostředcích:**

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

**Lze však proti němu podat dovolání** (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

**Dovolání mohou podat** (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

**Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje** (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

**V dovolání**, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

**Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání** (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to pašální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Pašální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno, 18.10.2023

JUDr. Hana Kleinová v. r.  
předsedkyně senátu